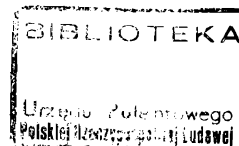

14 lutego 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

A47d, 9/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 4885.

Wojciech A. Łącki
(Chicago, Illinois, Stany Zjednoczone Ameryki).

Kl. 34 h 3.

34h 9/02

Kołyska bujająca.

Zgłoszono 7 lutego 1924 r.
Udzielono 7 maja 1926 r.

Wynalazek dotyczy kołyski z napędem mechanicznym i obejmuje kołyski, mające jednostajne rytmiczne ruchy wahadłowe, dopóki poruszający je silnik znajduje się w ruchu.

Koyski tego rodzaju odznaczają się ponadto bardzo prostą budową, są trwałe, nie-
drogie i nie wymagają kosztownej obsługi.

Napęd można regulować co do szybko-
ści i odchylenia ruchu wahadłowego.

Na załączonym rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia końcowy widok koyski, fig. 2 — częściowy widok boczny, fig. 3 — dwa rzuty wóznika koyski, fig. 4 — dwa rzuty koła napędowego, fig. 5 — dwa rzuty drążka napędowego.

Koyska 10 niezależnie od typu i ma-
terjału, z jakiego jest zbudowana, zawie-

szona jest na ramie 11, przesuwającej się na kółkach 12. Rama ta zaopatrzona jest we wspornik 13, umocowany na dole po-
między jej stojakami i silnik 14, zasilany prądem z dowolnego źródła zapomocą przewodów 15.

Wał 16 silnika zaopatrzony jest w ko-
ło 17 z pasem 18, który prowadzi do napę-
dowego koła 19, umocowanego na wale 20
w poprzeczce 21 ramy 11. Na jednej z wy-
giętych sprych 22 koła 19 umocowany jest
koniec napędowego wóznika 23 z szeregiem
otworów 24 dla czopa 25, który przechodzi
przez drążek napędowy i jest z nim połą-
czony zapomocą wkrętu 26. Drążek 27
przymocowany jest ruchomo do dolnego
poprzecznego drążka 28 ramy 11 zapomo-
cą czopa 29, posiadającego nakrętkę 30.
Czop 29 można zakładać do którego kol-

wiek z otworów 31 drążka 28 w celu regulowania ruchu.

Dolny koniec drążka 27 zaopatrzony jest w podłużny wykrój 32, przez który przechodzi czop 33, umocowany na kołysce 10. Górny koniec drążka 27 jest wygięty. Śruba 35 z łącznikowym wkrętem 36 przechodzi w tym miejscu przez koniec drążka 27 i służy do umocowania wewnętrznych końców sprężyn 37 i 38. Zewnętrzne końce sprężyny umocowane są na stojakach ramy 11.

Kołyska działa w następujący sposób:

Po określeniu szybkości ruchu wahadłowego i granic jego odchyień zakłada się czopy 25 i 29 w odpowiednie otwory 31 i 24 i wprawia silnik w ruch. Ruch obrotowy koła 19 za pomocą wodzika 23 nadaje napędowemu drążkowi 27 ruch zwrotny, który za pomocą czopa 33 przetwarza się na wahadłowy ruch kołyski 10. Napięcie sprężyn 37 i 38 można dowolnie regulować.

Można wprowadzać zmiany w szczegółach tego układu, zachowując pomimo to zasadnicze jego właściwości.

Zastrzeżenie patentowe.

Bujająca kołyska, znamieną tem, że składa się z właściwej kołyski, wykonywanej ruch wahadłowy, zawieszanej na odpowiedniej ramie i zaopatrzonej w czop, wchodzący w wykrój drążka napędowego, połączonego na dole z poprzeczką ramy, z koła napędowego z napędzającym go od silnika mechanizmem, z wodzika, połączonego z jedną ze sprych koła i z drążkiem napędowym, oraz ze sprężyn, łączących górną końcówkę drążka ze stojakami ramy.

Wojciech A. Łacki.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

